

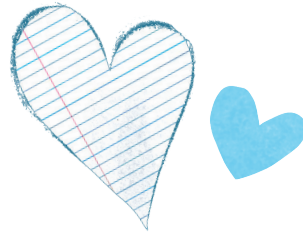

*Alya, Musa, Maliha en Zayd: mogen jullie altijd geworteld
zijn in geloof en onverschrokkenheid. – IM*

*Aan mijn tante Safiya, mijn eerste herinnering aan een zelfverzekerde vrouw,
onwankelbaar in het openbaar. – SKA*

*Aan Lama en haar vrienden. En aan de dappere kleine harten
die verlangen naar opgroeien in veiligheid en vrijheid. – HA*

Lees ook de eerste twee prentenboeken in deze serie:
Het mooiste blauw: een verhaal over hijab en familie
Het warmste rood: een verhaal over hijab en vriendschap

© 2026 ROSE stories

Oorspronkelijke titel: *The Boldest White*

Tekst copyright © 2024 door Ibtiyah Muhammad
Illustraties copyright © 2024 door Hatem Aly
Omslagillustratie © 2024 door Hatem Aly
Omslagontwerp door Karina Granda
Omslag copyright © Little, Brown and Company – Hachette Book Group, Inc.

ISBN 9789083578651
NUR 273
Eerste druk januari 2026

Vertaling © Najiba Abdellaoui
Zetwerk door Mat-Zet bv
Drukwerk door IPP Printers

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd in enige vorm
of op enige wijze zonder voorafgaande schriftelijke toestemming
van ROSE stories.

Geen enkel deel van dit boek mag worden gebruikt
voor het trainen van kunstmatige intelligentie.

www.rosestories.nl

HET MOEDIGSTE WIT

Van de makers van Het mooiste blauw

Ibtihaj Muhammad

met **S.K. Ali** • illustraties van **Hatem Aly**

Vertaald door **Najiba Abdellaoui**

ZOMER.

Vrijdag.

De beste dag van de week.

Dan gaat ons gezin samen naar het vrijdaggebed,
salat al-djuma.

We zitten in rijen om te luisteren en staan dan op om te bidden.
Ik vind het geweldig.
Deel uitmaken van de groep.
Net als iedereen van top tot teen bedekt.
Het voelt goed.
Ik voel me goed.

Daarna ga ik naar schermles!

Coach Mustilli wijst naar de uniformen
en we kleden ons allemaal razendsnel om.
We vormen een zee van maskers.

Ik vind het geweldig.
Deel uitmaken van de groep.
Net als iedereen van top tot teen bedekt.
Het voelt goed.
Ik voel me goed.

Coach roept: 'Allez, Faizah!'
En ik val aan, met getrokken sabel.

Alle ogen zijn op mij gericht.

En ik maak me zorgen: *kijken ze naar mij
omdat ik iets verkeerd heb gedaan?*

Wanneer mensen naar me staren, vergeet ik de regels.

‘Sabel vooruit, dan naar voren bewegen,’ herinnert de coach me.

‘Leid met je arm, niet met je voeten.’

Ik zet een stap achteruit.

Heb ik iets verkeerd gedaan?